

Gabriela Toma

Blog de cealaltă parte

23 martie 2010

<http://elisadorar.blogspot.com/2010/03/camera-e-corpul-in-care-celalalt.html>

Am citit de curând dialogul dintre René Girard și Gianni Vattimo *Adevăr sau credință slabă? Convorbiri despre creștinism și relativism*, unde Vattimo meditează asupra rolului (sinucigaș) al creștinismului în aducerea în prim-plan a victimei.

Victima este omul de culoare, este săracul, este femeia, este întreaga suflare marginalizată și care a hrănit mințile scriitorilor și regizorilor de-a lungul timpului.

Știm că exodul actual al unei părți a populației dintr-o țară în alta mai dezvoltată, mai liberă, mai civilizată, mai.... are consecințe dintre cele mai diverse. Dialogul intercultural, societatea multiculturală, sub oblăduirea conceptului de toleranță, de liberă șansă, au rămas concepte reci, iar realitatea pe care au creat-o este una deformată, pestriță, cu tensiuni mocnite într-o permanentă subliniere până la obsesie a diferențelor.

Ceea ce așteptam de la modernizare era tocmai un salt al ființei umane care să construiască o altă *osatură a lumii*.

Musulmanii revitalizează Europa secularizată, o fac conștientă de gustul amar al individualismului care a rupt în ultimii ani legătura de sânge și orice altă legătură cu Celălalt.